

Verwikkeld in een leugen – deel 1

- Eva, de opvangmoeder, opent de deur van de speelzaal en laat me binnen. Ze perst haar lippen op elkaar. Het **kost** haar veel **moeite** om een lach te verbergen. “Heb je je alweer **verslapen**, Siemen?”, zegt ze zacht.
- Ik schrik al niet meer van haar vraag. Hoeveel keer stelde ze me die al? Ik kwam al zo vaak te laat dit schooljaar. Ik haast me om mijn smoesje van de dag te vertellen.
- 5 “Neen, hoor. Ik heb me helemaal niet verslapen. Mijn pa is gevallen en ik moest de dokter bellen. Ik wou ...”
- “Ach zo.”
- Eva lacht even en sluit de deur alweer.
- 10 “Ga nu maar snel naar je klas. Juf Olga zal blij zijn als ze je ziet.”
- Ik hou mijn stappen in als ik in de gang kom. Het is nog een eindje gaan naar mijn klas op de tweede verdieping. Ik **overloop** mijn plan nog even: pa viel van de trap, ik hielp hem naar de sofa en belde de dokter vooraleer ik naar school vertrok. Het is een **strak plan** en dat is ook nodig. Het is de tweede keer deze week dat ik te laat kom en zeker al de vijfde keer deze
- 15 maand. Als ik niet oppas, wordt juf Olga misschien toch nog boos op me. De eerste keer zei ik dat pa me had gevoerd en dat we heel lang in de file hadden gestaan. Ze vond het ook niet erg toen ik zei dat de ketting van mijn fiets brak. Er waren ook overal wegenwerken toen en de weg naar school leek wel op een **mountainbikeparcours**. Ik stapte van mijn fiets op het pleintje voor de Schoolstraat en gleeed met mijn handen over de schakels. Mijn vingers
- 20 glommen van de kettingolie. Toen ik aan de klasdeur stond, stak ik mijn vieze handen in de lucht om juf Olga te overtuigen. Ze knikte even en haar gezicht wees **minzaam** in de richting van mijn bank. Ik was toen ook maar heel even te laat. Het kostte me die keer wel veel moeite om niet overal oliesporen na te laten. Maar je moet er nu eenmaal iets voor over hebben als je elke morgen nog even in bed wil blijven **dommelen** omdat het er zo warm en zacht is.
- 25 Vandaag bleef ik wel heel lang liggen. Ik hoorde pa en ma beneden luid praten en even later hoorde ik de deur hard dichtslaan. Even later rende ma de trap op en stormde ze zonder kloppen mijn kamer binnen. Ze zei niks, keek me streng in het gezicht en bleef met haar vingers tokkelen op de deur. Even later schoot ik in mijn kleren, daalde ik zwijgend de trap af en sprong zonder eten op mijn fiets. Op hetzelfde moment waarop de schoolbel rinkelde en
- 30 de andere leerlingen in de klasrij gingen staan.

Meer lezen?

Verwikkeld in een leugen, Koen D'haene, Talentbib 5

moeite kosten	een inspanning leveren, je best doen
verslapen	te lang in je bed blijven liggen, waardoor je ergens te laat komt
overlopen	herhalen
een strak plan	een uitstekend plan
het mountainbikeparcours	route die je aflegt met een stevige fiets met dikke banden
minzaam	van goede wil, vriendelijk
dommelen	licht slapen